

tiet under de nævnte forhandlinger erklærede sig rede til at bøje sig for valgdagens tale. Fra retsforbundets side blev det klart udtalt, at hvis regeringen ville fortsætte den økonomiske politik, som den havde ført forud for valget, ville vi fra retsforbundets side møde ministeriet med mistillid. Ministeriet Hedtoft vidste derfor, hvad det gik ind til; når det alligevel tilbød at fortsætte, må det være udtryk for, at det ikke agtede at fortsætte som før valget.“

Handelsminister *H. C. Hansen* fandt det ikke forsvarligt at ophæve smørrationeringen; han kunne dog gå med til, at der blev *valgfrihed mellem smør og margarine*, hvilket ministeren havde stillet forslag om i vareforsyningsudvalget.

I sin udførlige svartale opstillede handelsministeren et skøn, der mandede ud i, at „det samlede smør- og margarineforbrug ved ophævelse af smørrationeringen, men under forudsætning af at margارين stadig er rationeret, vil blive 95 000—100 000 t om året, medens forbruget i tilfælde af fuldstændig ophævelse af begge rationeringer ville blive ca. 110 000 t. Til sammenligning tjener, at førkrigsforbruget, forhøjet i forhold til befolkningstilvæksten, udgør 125 000 t. Det skøn, som margarineindustrien har offentliggjort i går, afviger i virkeligheden ikke væsentligt fra, hvad jeg her har sagt. Margarineindustrien angiver noget videre rammer for skønnene over valutatabet, både opad og nedad, men som sagt, der er i realiteten ingen uoverensstemmelser af betydning imellem skønnet fra den side og det skøn, jeg her har stillet op, og som jeg tidligere har fremført.

Naturligvis kan man anføre den betragtning, hvad også det ærede medlem hr. Oluf Pedersen gjorde, at et forøget forbrug af smør og margarine på hjemmemarkedet vil have til følge, at forbrugerne har færre penge til indkøb af andre varer, således at der alligevel ikke indtræder et valutatab af den skønnede størrelse. Et sådant argument kan naturligvis ikke ganske afvises, men der er al grund til at tro, at den forbrugsnedgang, som muligvis vil indtræde på andre felter, kun vil medføre forholdsvis beskedne valutabesparelser. Man kan f. eks. tænke sig, at frigivelsen af smør og margarine ville medføre en nedgang i forbruget af forskelligt såsom bagværk, kager, wienerbrød o. s. v. En sådan omlægning af forbrugervanerne vil imidlertid næppe medføre nogen valutabesparelse af stor betydning. Det samme vil gælde, hvis forbrugsnedgangen falder på områder som cigaretter, biografbesøg o. lign., altsammen ting, der i modsætning til smør og margarine kun indeholder en meget beskedne kvote af fremmed valuta.“

Forespørgeren fandt handelsministerens stilling til sagen beklagelig og mente, at et flertal i tinget var enigt med ham heri. „Jeg for mit vedkommende ønsker ikke“, udtalte han, „at lave